

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: جانگیر محبی

۱۴ می ۲۰۱۲

آیا جهان رو به روشنائی است؟

<http://www.youtube.com/watch?v=RGRXCgMdz9A>

بیانیه همبستگی بین المللی جمع های کارگری جنبش تصرف وال استریت به مناسبت اول ماه مه

ترجمه کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری
مشروعیت پیدا کنید! سازمان دهید! متحد کنید!

ما آمده ایم اول ماه مه را جشن بگیریم. آمده ایم همچون کسانی که به وحدت هدف رسیده اند قدرت خود را جشن بگیریم. ما امروز قدرت خود را به سان مردم کارگر نشان می دهیم. ما همبستگی خود را با تمام مردم جهان اعلام می کنیم. ما بر حقوق خود در مورد امنیت اقتصادی، کار غایتمند، درمان و خدمات عمومی رایگان، برخورداری از اجتماع ایمن و سالم، آموزش عمومی رایگان و با کیفیت پیش از دوره کالج و پس از آن و بالاخره آزادی های مدنی تأکید می کنیم. امروز ما خود را متحد همه کسانی می دانیم که برای تضمین این حقوق به پا می خیزند، و اتحاد راستینی را با آنان پی می ریزیم که نظام نابرابری پرور حاکم را به مبارزه فرامی خواند.

ما آمده ایم رشد لجام گسیخته نابرابری اجتماعی، سیاسی و اقتصادی را به باد انتقاد بگیریم. می خواهیم به دورانی که در آن مشتی نخبه سیاسی و اقتصادی به نام دموکراسی بر ما حکومت می کنند، پایان دهیم. می خواهیم به لگدمال شدن حقوق انسانی مان خاتمه دهیم. می خواهیم به فرار ثروتمندان از پرداخت مالیات پایان دهیم. می خواهیم به پایمال شدن حق مان برای سازمان یافتن پایان دهیم. می خواهیم به زندانی کردن رنگین پوستان خاتمه دهیم. می خواهیم به تمام جنگ ها و هرگونه نظامی کردن سیاست خارجی پایان دهیم. می خواهیم به عمر نظام سیاسی حاکم، که یک درصدی ها آن را خریده اند و با پول آن ها کار می کند، پایان دهیم. ما خواستار مشروعیت یابی، حقوق برابر، حقوق مدنی و به رسمیت شناسی حقوق شهروندی برای خانواده های کارگران مهاجر هستیم. ما می خواهیم شهروندی به این معنا باشد – و در واقع باید به این معنا باشد – که حکومت با همه مردم عادلانه برخورد کند و همه را برابر بداند.

به یاد آوریم که بیش از یک قرن است که با فرارسیدن اول ماه مه و تقارن آن با جنب و جوش بهاری انسان های شریف به فکر انقلاب و در انداختن طرحی نو می افتند. قدرتمندان جهان می خواهند این رؤیاها را از ما بگیرند. هرگز نخواهند توانست. از همین روست که در اول ماه مه امسال، و در پی خیزش جهانی روز افزون مردم برای دستیابی به عدالت، جرأت می یابیم به سوی آینده ای پیش رویم که در آن مرزهایی که ما را از هم جدا می کنند بی معنا می شوند، به سوی تولد فرهنگ به راستی دموکراتیکی که منابع اقتصادی را برای خیر و صلاح عمومی جامعه می خواهد، به سوی دنیایی که در آن ارزش و منزلت هیچ انسانی پائین تر از ارزش و منزلت انسان های دیگر نیست.

ما مردمان کارگر، اعم از سازمان یافته و پراکنده، شاغل و بیکار، کارکن بخش دولتی یا خصوصی، شناسنامه دار و بی شناسنامه، در اینجا و امروز بار دیگر همبستگی خود را با تمام مردم دنیا اعلام می کنیم. فقط با این همبستگی است که روحیه انقلابی در ما رشد می کند و ژرفا می یابد. ما آمده ایم که اعلام کنیم «جهانی دیگر نه تنها ممکن است بلکه در راه است». ما میدان التحریریم. میدان سانتگماتیم. پورتا دل سول ایم. ویسکانسین ایم. اوهایو نیم.

نیویورک ایم. پورتو ریکو ایم. لس آنجلس و آکلند و بسیاری شهرهای دیگر امریکا و جهانیم. ما ۹۹ درصدیم! دوران ما فرار سیده است.

بگذار آزادی فوران کند!

ائتلاف مشترک اول ماه مه، نمایندگان اتحادیه های کارگری، لافونته (La Fuente)، ائتلاف مهاجران نیویورک، جمع های خودسالار مهاجران جدید (NICE)، مرکز مهاجران (El Centro de Inmigrante)، انسیتیوی ملی برای سیاست لاتین، مادران در حال حرکت، جمعیت ملی حقوق دانان، کارگران مهاجر در جنبش تصرف وال استریت، گروه کارگران عدالت خواه، مهاجران اسپانیایی در جنبش تصرف وال استریت، امریکای لاتینی های جنبش تصرف وال استریت، ائتلاف جمع های کارگران کشاورزی، ائتلاف آدلنته (Adelante Alliance)، اتحاد روزنامه نگاران (Jornaleros Unidos)، مرکز فرصت های شغلی برای کار در رستوران های نیویورک، کارگران خانگی متحد، ائتلاف رانندگان تاکسی نیویورک، اتحاد کارگران لباس شوئی ها، Brandworkers، International، جنبش کارگران مستقل، La Pena del Bronx، Centro Guatemalteco Tecun Uman، فوروم فیلیپینی ها

علی یزدانی

برچادرنشسته ایم

این است مزدی که خدایان سود
بر ما
نازل کردند
بارش دود گرسنگی
در شب بهره کشی
بر این سلوک اعتراض کردیم
در شیکاگو فریادمان را به این توحش مقدس
با گلوله جواب دادند
و در لیون و پاریس با یک خروس قندی
و چتری وارونه بر سر برهنه مان
در برلین با صلیب شکسته و ...
تولد گل سرخ بر لجنزار اشرافیت را افراتی گری نام نهادند
و تابلوی رویش ممنوع بر دروازه های جهان آویختند
تار و پود نقش متحدمان بر دارقالی زندگی جمعی را بر نتافتند
و هر رنگمان را بر داری آویختند
فاجعه دنیای وارونه را بدیهی ترین نمود رشد نامیدند

جغد های هرزه نویس این برده داران عصر فروش و قمار بزرگ
طبیعت را فروختند
انسان را فروختند
حقیقت را فروختند
سود کارمان را سرمایه نام نهادند و فروختند
بهشت را فروختند
و در آخر بر سر سفره و لباس تن و سرپناهمان با هم به قمار نشستند
این سوداگران آز پیشه يك در صدی
در این شب مهیب بهره کشی
اینك بر چادر نشسته ایم
مقابل دیوار وال استریت در نیویورک
میان میدان التحریر در قاهره
و در همه خیابان های لندن، پاریس، آتن، رم، مادرید، لیسبون ... تا سنول
و همه کمپ های کارگری
و حلبی آباد های این زمین ناامن
و همچنان به جرم ساختن چتری واقعی
برای رهائی از تگرگ سیاه گرسنگی
باتوم را و گاز فلفل و زندان و مرگ را باز تجربه می کنیم
تا برآمدن صبح برابری